

Aydıġan Özman'ı Anarken

Düşünüyordum da, gençken, henüz okul çağındayken, lise, ya da fakülte mezuniyet albümlerine, arkadaşlarımız için, herkes gibi ben de birşeyler yazmışımdır. Oysa şimdilerde, bu Dünyadan geçen dostlarım için birşeyler yazars oldum. Bu da, yaşlanmanın yeni yeni farkına vardığım bir diğer sonucu anlatıyor. Masaya oturup da, bir süre önce, bir başka sevgili dostum Yavuz Sabuncu için yaptığım gibi; şimdi, Hukuk Fakültesi Derişisinin, Sevgili Aydıġan Özman'ın anısına adanan bu sayısında yayımlanması için O'na ilişkin duygularımı, kâğıda dökerken, aklımdan bu düşünceler geçti.

Aydıġan Özman'ı, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinde araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladığım ilk günlerden beri tanıştığıma göre, 40 yıla yaklaşan bir dostluktan söz ediyorum demektedir. Bu uzun sürede, hepimiz ki, Aydıġan'a

ilişkin birçok anım olmuştur. Ancak, zaman
 funelinde perilere gidip, bu anılar küme-
 sinden beni en etkileyen bir itisini seçmek
 hiç de kolay değil. Çünkü, sorumluluk duy-
 gusu çok gelişmiş, zeki, bilge ve sevecen bir
 insan olan Aydoğān'ın, hep konduğu beyefendi
 tavrıyla, karşılaştığı en karmaşık olaylarda
 bile esprili bir yön bulmaktaki ustalığı,
 onun, hemen her davranışını, her tutumunu,
 unutulmaz kılmaktaydı. Ben, yine de, gel-
 mişe dönüp bakışimde, en ince ayrıntılarına
 kadar hatırladığım bir iki olayla, Aydoğān'ın
 beni çok etkileyen tutumunu, burada yazıya
 döküp, siz değerli okuyucularla paylaşmak
 ve böyle Ö'nu, bir kez daha, saygı, sev-
 gi ve büyük bir özlemle anmak isterim.

Yıllar önce, öğrenim kredisi için yaptığı
 başvuruyu kabul edilen ve kendisinden kamu
 görevlisi iki kefil bulması istenen bir öğrenci-
 me yardımcı olmak istediğimde, ilk aklıma
 gelen isim Aydoğān Özman'dı. Kendisine

benim yanımdaydı, ikinci kefil olup olamayacağını sorduğumda, Aydoğān, hiç tereddüt etmeden bu talebimi kabul etmişti. Benim çde iyi tanıdığım, ama kendisinin hiç tanımadığı bu öğrenimimiz için, Aydoğān'ın, gerekli formaliteleri tamamlamak üzere bir notere gidip, hayli zaman harcamasını ve iyi kötü bir yükümlülüğe altına girmekte hiç tereddüt göstermemesini unuttatılmak mümkün mü?

Yine uzun bir zaman önce, Ankara'nın Yenidoğān semtindeki bir ilkokulda bina sınav Sorumlusu olarak görevlendirildiği ÖSS sınavında, yanında bulundurması gereken belgelerden birini getirmeyi unuttuğu, telâh içinde, arkadaşlarına boğulmuş bir aday, önce sakinleştirmeye çalıştı; sonra da telefonda ÖSYM yetkilileriyle görüşüp bir çözüm bulunabilmesi için çarpıştı ve bir çözüm yolu bulunup da, aday sınava alındığında, yüzüne büyük bir mutluluk yerleşen Aydoğān'ın o günkü konuşmalarını, çabalarını, bütün bu yaşananlara aynı binada sınav Sorumlusu yardımcısı olarak görev yaptığım için tanık olan ben, nasıl

Unutabilirim ?

Aydoğān'ın bu yardımsever, seven davranışları, yalnız insanlara yönelik değildi. O, sevgisini, doğadaki diğer canlılara da cömertçe sunardı. Yıllarca, haftada en az bir iki kez, öple yemeği, şekerada en sevdiği yerlerden biri olan Atatürk Orman Çiftliğine gittiğimizde, tren istasyonunun hemen yanındaki büfelerden almışımız sandviçleri sadece bizler değil, o büfelerin yanbasındaki bahçede, kediler de yendi. Çünkü, Aydoğān, hele mevsim kışsa ve hava soğuksa, oradaki birçok kediyi, fazladan aldığı yiyeceklerle doyurmakdan hiç yorulmaz, hiç bıkmazdı. Pörs yaparken, büyük bir ciddiyetle ve dikkatle, hep aynı kedilerin değil, ya çok küçük, ya da tam aksine, çok yaşlı oldukları için artık davranamayan ve ilk dağıtımında pay alamamış olanları, sonraki dağıtımlarda birşeyler yiyebilmesine özel bir çaba harcarısını nasıl unutabilirim ?

Son bir gözleme noktayaşın Aydoğān'ın davranışlarından yaptığım aktarmaları. O'nu Fakülte'deki odasında ziyaret ettiğim bir gün, itini sınıftaki öğrencilerinden birinin gelip, « Hocam, ben bu kuta sahanlığın, hiç anlamadım » demesi üzerine, masasının çekmesinden aldığı bir beyaz kâğıt üzerine renkli kalemlerle çizdiği şekillerle, bu kavramı, usanmadan tekrar tekrar anlattığı ve en sonunda öğrencimizin öğrendiğinden emin olmak için, ona bir boş kâğıt uzatıp, « Haydi, şimdi sen çiz ve göster bakalım bana kuta sahanlığının ne olduğunu » deydiği, Aydoğān'ın çevresinde ne kadar titiz bir hoca olduğunun göstermeye yetmez mi ?

Faullar, Aydoğān'la birlikte geçirilmiş 40 yıla yaklaşan uzun bir süre içinde yapmış yüzlerce anıdan, rast gele seçtiğim bir iki örnek ti. Kuşku yok ki, bu Şeyhî Dostumun, sadece değerli bir üniversite hocası olduğunu söylemekle yetmemeyiz. Onun, bürokraside, Başbakanlık Denizcilik Müsteşarı olarak sunduğu hizmetler de çoğu kişi tarafından tabii ki bilin-

mektedir. Ama, sanırım, Aydoğān'ın çok iyi bir müzisyen ve çok iyi bir marangoz olduğu, pek bilinmeyen özellikleriydi.

Aydoğān Özman'ı, tanıdığı olan herkes, eminim ki onun gerçek bir beyefendi olduğunu derhal doğrulayacaktır. Aydoğān için, son zamanlarda moda olan bir şekilde, "adama gibi adam" da diyebiliriz. Ailesinin çok değerli bireyleri gibi, bütün dostlarıyla birlikte, onu, benim de çok öleceğimi de kuşku yok. Aydoğān'la hemen hemen aynı günlerde kaybettiğimiz bir diğer değerli meslektaşım, Profesör Yavuz Sabuncu için yazdığım bir benzer yazıya, XVI. yitirilmiş ünlü şairlerinden Baki'nin, "Baki kalan bu kubbede bir hoş sada imiş" dizesine bitirmiştim. Bu dizeyi, Aydoğān için de tekrarlamak isterim. Onun feride bıraktığı bir "hoş sada" var ve o "hoş sada" kulaklarımızda canlılığını hep koruyacaktır.

Ertal Onar